

loven uden alt Hensyn til Kirkecommissionen og til andre slige Betragtninger. Dersom saadanne Hensyn kunde have nogen videre Betydning med Hensyn til Spørgsmaalets Afgjørelse, saa er det jo klart, at det maatte stille sig ganske anderledes, naar f. Ex. Kirkecommissionens Betænkning var afgiven. Men om ogsaa Kirkecommissionens Betænkning var afgiven ti Gange, saa er jeg overbevist om, at, naar den samme Bestemmelse kom frem igjen under Finantslovsforslagets Behandling, saa vilde der, hvad enten Ministeren saa stillede Forslag om, at den skulde gaae ud eller ikke, dog blive stillet Forslag derom af Medlemmer i Thinget. Hvad ligger der nemlig i Bestemmelsen, som den foreligger? Der ligger en Paastand om, at vi i de 20 Aar, hvori vi nu have behandlet Forslag til Finantslove, have overtraadt Grundloven; men denne Paastand om, at vi ikke have fyldtgjort Reglerne for Finantslovens constitutionelle Behandling, mener jeg bør tilbagevies. Det er ikke den første Gang, at dette Spørgsmaal har været fremme. Det har været fremme for over 10 Aar siden og navnlig fremme i en Form, som viser, at Bestemmelsen hviler paa en Fortolkning af Grundloven, som paa ingen Maade kan anses for rigtig. Det er nemlig ikke blot de ubestemte og ubestemmelige Indtægter og Udgifter, som der her er Tale om, hvilke man i sin Tid har villet have op paa Finantsloven. Nei, man har i sin Tid ganske imod en sund Fortolkning af Grundloven stillet en lignende Fordring med Hensyn til de Sportler, der oppebæres af Retsbetjentene, hvilke da ikke vare satte paa fast Gage. Længe førend Loven af 19de Februar 1861 var bleven udstedt, fremkom der i sin Tid Forslag om, at man paa samme Maade som her bestemt skulde paa Finantslovene formelt føre de Sportler, som Retsbetjentene oppebære, haade til Indtægt og til Udgift. Det er den samme løse Fortolkning af Grundloven, hvoraf vi her have en Gjenganger, og den maae vi paa det Bestemteste modsætte os, naar vi ikke skulle drukne i slige løse Fortolkninger af Grundloven.

Slytte: Det kommer mig dog for, som om den paagjældende Bestemmelse ikke kan siges

at være noget ganske Nyt. Jeg troer, at noget Lignende som det, der her er Tale om, er skeet tidligere. Have vi f. Ex. ikke inddraget Bispelønningerne paa Finantsloven? Det er dog Noget, som viser, at det foreslaede nok kan lade sig gøre. — Jeg vil gøre opmærksom paa, at den omtalte Bestemmelse vil fremme Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Præsternes Lønning; den er i saa Henseende et Skridt fremad efter min Formening. Kirkecommissionen og dens Forslag kunne vi vistnok vente længe efter. Der er en Ting til, som jeg maa minde om, og det er, at der endnu er et Privilegium tilstede for det frie Hartkorn, en Forskjel mellem det tidligere frie og ufrie Hartkorn, som maaffee kan blive nærmet til en Udjevning, naar man gjør et Fremskridt i denne Sag som det, der ligger i den omhandlede Bestemmelse. Det bør være Enhvers Pligt som Statsborger at yde lige- ligt til alle mulige Udgifter og altsaa ogsaa til Præsternes og Skolelærernes Lønning; men det frie Hartkorns Besiddere have hidtil været ganske frie i saa Henseende. — Jeg maa af de anførte Grunde ansee det for et Skridt fremad, der er gjort ved Folkethingets Beslutning paa dette Punkt, og jeg skal derfor holde fast ved denne Beslutning. Jeg troer, at den indeholder et Skridt fremad til at drive de af mig nævnte andre Sager videre, og jeg stemmer selvgjelt imod Vindringsforlaget.

Uflug: Ja, paa en Maade er Bestemmelsen nok et Skridt fremad, men det er netop derfor, at den er farlig. Den er nemlig et Forsøg paa gjennem Finantsloven at begynde en Organisation. Nu er Finantsloven kun en Lov, der voterer Statens aarlige Indtægter og Udgifter, og den hverken kan eller skal indeholde organisatoriske Love eller Begyndelser dertil. Bestemmelsen bør netop fjernes, fordi den er et Forsøg paa ved Hjælp af Finantslovsforlaget at faae en vis Organisation, nemlig Præsternes Anbringelse paa fast Lønning, ført ind og sat igjennem, uden at man lader dette Spørgsmaal komme til en reen og klar Drøftelse i Rigsdagen, og uden at navnlig dette Thing kan faae sin fulde og lovlige Indflydelse paa Sagen. Dette Thing har ikke